

større Betydning, thi der ere de to Afdelinger nøjagtig afbalancerede, idet de, der ere valgte af den højstbeskattede Femtedel, vel ere 1 mindre end Halvdelen, men som Regel vil den kongevalgte Formand slutte sig til dem. Naar den Ændring, som Flertallet har stillet, bliver vedtagen, vil ikke længer den ene af de 2 Sider i Byraadet kunne gennemføre en Sag af større Betydning, som vil paakræve forøget Skat, ved, at et eller flere Medlemmer af den anden Side tilfældig har været fraværende. Hvad enten det nu er den højstbeskattede Femtedels Part af Byraadet eller den almindelige Vælgerklassen, vil det efter Flertallets Forslag kræves, at den faar mindst en fra den anden Side med sig for at kunne gennemføre en saadan Beslutning. Idet jeg saaledes kan tiltræde det Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal her har stillet, vil jeg dog samtidig udtale — og jeg er overbevist om, at jeg deri er enig med Udvalgets Flertal — og ogsaa vil høre det af den ærede Ordfører — at disse Bestemmelser vedrøre ikke eller ophæve ikke Kommunallovenes Bestemmelser om højere Autoriteters Samtykke, naar det udkrevne Skattebeløb overskrider henholdsvis Halvdelen og en Femtedel — altsaa for Sogneraadene og Byraadene Vedkommende — af de 3 sidste Aars Skatter. De her foreslaaede Bestemmelser angaa, paa hvilken Maade man overhovedet kan naa over det højeste udkrevne Skattebeløb i de sidste 3 Aar med Fradrag af Statstilskuddet, men gaar man for Sogneraadene over Halvdelen, saa gælder Loven af 6te Juli 1867 § 26 f. om, at man skal have Amsraadets Samtykke, og for Købstadkommunernes Vedkommende gælder det, at kommer man over $\frac{1}{5}$ af de sidste 3 Aars Gennemsnit, saa gælder Købstadkommunalloven af 26de Maj 1868 § 20, at man skal have Indenrigsministeriets Samtykke. Og det samme gælder selvfølgelig om Ændringen til § 33, der angaar Optagelse af Laan; her foreskrives altsaa, hvorledes Kommunalbestyrelsen har at forholde sig for at vedtage Optagelse af Laan ud over de rent midlertidige, der kunne dækkes i Aarets Løb. Men de to Kommunalloves Bestemmelser om det Samtykke, der yderligere skal erhverves for overhovedet at maatte optage dette Laan, er jo ikke berørt og bliver ikke berørt ved det her foreslaaede.

Ændringsforslaget under Nr. 24, som er stillet af hele Udvalget paa 2 nær, er jo allerede afgjort ved Behandlingen af de tidligere Lovforslag, idet det gaar ud paa, at det kan forelægges Kommunalbestyrel-

sen sammen med den kommunale Ejendomsskyld at opkræve Statsskatten.

Jeg gaar saa over til at omtale nogle af Mindretalsforslagene. Der er først Ændringsforslag Nr. 3, som er stillet af det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen), og Nr. 4, som er stillet af de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Disse to Ændringsforslag gaa ud paa henholdsvis at indskrænke og udvide den i § 7 givne Bevægelsesfrihed for Ligningen paa Formue og Lejlighed; de to Ændringsforslag gaa altsaa hver til sin Side, det ene søger at indskrænke, det andet at udvide. Jeg haaber da, at det her maa vise sig, at Regeringsforslaget har fundet den Sandhed, som ligger i Midten. Naar det ærede Medlem for Hurup traadte ret kraftigt op imod Lovforslagets § 7 under Anbefalingen af hans Ændringsforslag, saa forekommer det mig dog, at der her rettedes et stærkere Angreb, end det ret kan forstaas, navnlig ogsaa naar man ser paa det Forslag, som det ærede Medlem selv har stillet. Det ærede Medlem mente, at Forslagets § 7 vilde ved Lov fastslaa Vilkaarlighed, og han udtalte: Hvad vil det sige, at man *kan* gøre det, at man *kan* trække 35 pCt. fra og *kan* lægge 65 pCt. til, naar der ikke staar, at man *skal* gøre det. Men der kan det ærede Medlem faa Svar allerede ved at se i sit eget Forslag; ogsaa dette siger jo, at det efter Lejlighed *kan* forhøjes eller nedsættes med indtil $\frac{1}{4}$; det er jo for saa vidt akkurat den samme Vilkaarlighed sat i System, thi der er jo ingen Principforskel mellem, hvad det ærede Medlem foreslaar, at man *kan* trække 25 pCt. fra, eller man *kan* lægge 25 pCt. til, og hvad der staar i Regeringsforslaget, at man *kan* trække 35 pCt. fra, og at man *kan* lægge 65 pCt. til. Det er ganske umuligt at sige her: dette og intet andet Tal er Udtryk for den absolutte Retfærdighed, det er jo og maa altid blive en Skønssag. Men Lovforslagets § 7 har jo her den store Fordel fremfor det Forslag, som det ærede Medlem for Hurup har stillet, at det er under Behandlingen i Skattekommissionen vedtaget af den hele Skattekommission, af Repræsentanter for alle Partier, som vare repræsenterede der, og det har tillige den store Fordel, at det i Fjor blev vedtaget her i dette Tingbaade ved 2den og 3die Behandling uden Afstemning, altsaa uden at der fra nogen Side blev forlangt Afstemning derover, og at Lovforslaget hvori det fandtes, derefter